

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 5 1945

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer:*

Norge fritt! —
Disp. N. M. Nielsen:
Forsvar mot bluff-meldin-
ger. — Tormod Gjestland
jr.: Progressiv trumfskvis.
— Vår store bridgetur-
nering ble en suksess.
— Ekspertklubben
m. m.

„Multibridge”

gir en morsom variasjon
fra robberbridge.

Fire personer kan delta i en
helaftens parturnering.

18 spill
kr. 5,25.

Fåes hos bok- og papirhandlere.

NORGE FRITT!

Det var med ubeskrivelig jubel i sinnet vi mottok budskapet om freden og vårt folks befrielse. Etter mange års mørke brøt solen plutselig fram og kastet sine varmende stråler over et herjet, men stolt folk. På en dag i mai skjedde det, med bjerken klædd i sitt herligste skrud. Festligere kunde ikke rammen bli.

Ord blir så fattige i en stund som denne. Vi vet bare at i dag er hver nordmanns hjerte fylt av uendelig takknemlighet over at frigjørelsesverket er endt og at vi igjen kan puste fritt. En takk og en hyldest til alle dem som kjempet ute og hjemme og vant landet vårt tilbake igjen!

GUD SIGNE VÅRT DYRE FEDRELAND

BLOKK-BLAD

Vår artikkel i forrige nummer «Lovens ånd og lovens bokstav» ser ut til å ha vakt lesernes interesse. Noen gir oss loord for den konklusjon som vi kom med. Andre er dypt uenige. Og rart vilde det være ellers. Mennesket er no engang svært forskjellig innstillet. Det er derfor ikke mer enn rimelig at en bedømmer et så delikat emne på forskjellig vis. Men hovedsaken er at hvordan en enn ser på tilfellet, så må ikke den for bemeldte herre (!) få tjene på sin griskhet.

Vi har fått flere nye forslag til løsning av floken. En innsender mener at den som står som arrangør skal ha en leder av turneringen som har den tillit at han overlates i hvert enkelt tilfelle å domme forseelser etter lovens ånd, hvor han finner at dette er berettiget. Men da må arrangørene — for turneringen begynner — gjøre alle spillerne oppmerksom på at lederen har denne myndighet, og at hans avgjørelse er inappellabel.

Så sympatisk som forslaget em er er vi redd for at dette i praksis vil føre til en uendelighet av komplikasjoner. Vi får da f. eks. forholdet mellom lederen og spilleren som mener han er skadelidt, med etterfølgende fiendskap. Den menneskelige natur er ikke bedre. Og vi skal også huske på at ikke alle dommere er like gode. Selv om forholdet ble innbrakt anonymt for lederen, så han ikke kjente navnene på vedkommende spillere, tror vi ikke at det er den lykkelige løsning.

Borgermester Middelhøen fra Stavanger har også et ord å si:

«Må det være en gammel alminnelig bridegutsentusiast tillatt å avsi «Salomos vise dom» om tilfellet i Kobenhavn.

I et sådant tilfelle bør dommeren annulere spillet, dermed er ingen skade skjedd, og den mindre fine herre tjener ikke på affæren.

Nærmere kan en ikke treffe rettferdigheten — synes jeg.»

Dertil er å si at spillere ved andre bord, som kanskje har gjort det godt akkurat i det spillet, ikke vil finne seg i å tape poeng ved en sådan avgjørelse. I henhold til vanlig turneringspraksis må et tilfelle som dette bedømmes og straffes separat.

Hvorom allting er: diskusjonen er kommet i gang og vårt håp er at forbundsstyret vil ha sin oppmerksomhet henvendt på dette omtålelige emne og søke å finne en løsning som alle parter kan være tjent med.

Så var det «The coup without a name» (det navnløse coup). Forslagene strømmer inn, men navnet som skyter rett i blinken er enno ikke funnet. En foreslår «Incognito coup», og en annen, som underlegner seg «Umulius», foreslår: bryterkuppet, brytningskuppet, pareringsknepet, pareringstrekket, forbindelsesknekken, sambandsavbrotet, støtfangertrekket, åpningkuppet, øistengningstrekket. No — hva mener De? Vi ser De trekker på smilebåndet

Så er det en som foreslår *Tempo-Coup*. Ikke så verst, men allikevel ikke treffende nok, da dette med tempoet er karakteristisk for så mange coups.

Vi gjemmer det beste forslaget til slutt:

X-Coup.

Rent symbolsk bryter jo linjene hverandre i bokstaven X, og det er jo også et linjebrudd som skjer i det navnløse coup. Samme innsender foreslår også «Brudd-coup», men dette iler vi med å kaste i papirkurven.

Hoå synes så leserne om X-Coup? Og har noen et bedre navn å foreslå?

*

Vi har allerede fått mange løsninger til meldeoppgaven i nr. 4. Vi har imidlertid enno ikke mottatt posten fra Nordland, så vi må vente til neste nummer med å bringe resultatet av den lille konkurransen og navnet på den lykkelige vinner av tieren.

*

Herr Leo Tvedt, Tyssedal, forteller i et brev til oss om et spill som hans makker Ernst Frantzen presterte under kretsmeisterskapet for makkerpar.

♠ Kn x x	♥ E D 9 x	♠ K x
♥ Kn x x x	♦ K D x	♥ x x x
♦ x x x x	♠ E x x	♦ K x x x
♣ 10 x	♥ E D Kn	♣ 9 8 x x
	N V Ø S	
	♥ 10 x x x	
	♥ E x x	
	♦ D Kn	
	♣ K x x x	

Selv om kontrakten skal gå i spar, foretrakk alle å spille den i grand, av hensyn til den berømte differens på 10, som teller. Noen

nøyde seg med 3 grand, med resultat 5 trekk, mens andre gikk i 6 grand, med resultat 1 bet. Frantzen spilte også 6 grand, men han var den eneste som klarte 12 stikk.

Utspill: kløver 9. Kan De finne den vinnende spillemåte, med alle kort åpne?

Han tok ess dame knekt i kløver, spar ess og så 3 ganger hjerter, idet han 3. gang var inne på bordet. Så fulgte kløver konge, hvorpå han kastet en ruter, og derpå — under stor spenning — en spar. Da Vest la liten, la også Frantzen liten. Øst måtte på med kongen, og da han bare hadde ruter igjen, var kontrakten i haan. Meget morsomt og fantasifullt spill.

Om det er den beste spillemåte er vel dog et annet spørsmål. Har den som holder spar konge også den 4. hjerter, er jo kontrakten domt til undergang. Mens en vinner ved å spille «naturlig» og plasere ruter konge hos Vest: først 3 ganger kløver og så spar ess. Derpå inn på hjerter ess og så spilles spar. Vest legger liten, det samme gjør Nord, og Øst får kongen. Det kommer hjerter igjen. No spilles resten av sporen, idet bordet siste gang er inne på tieren. Kløver konge innkasseres og så proves ruterfinessen. Her mislykkes den, men det er en annen historie.

For å si det på en annen måte: Det er vel en større chance at Vest skal ha ruter konge enn at Øst akkurat skal ha den fordeling han har. Hvilket ikke forhindrer at vi tar hatten av for den morsomme og lykkelige spillemåte som herr Frantzen fant fram til.

Disponent N. M. Nielsen:

Forsvar mot „bluff“-meldinger.

I min omtale av mer eller mindre ønskelige meldinger i magasinet nr. 3 i år streift jeg inn på temaet bluffmeldinger og lovet å skrive litt om forsvar mot slike meldinger.

Først vil jeg hensiktsmessig inndele disse meldinger i 3 typer: 1. bluff, 2. psykiske, 3. situasjonsbetonte, etter den effekt i egenskap av hindring som hver av dem alminnelig har overfor motspillerne.

Første type er den letteste og har derfor liten effekt overfor erfarne spillere. Disse vil i vanlig fall gjennom meldingsforløpet avsløre en innkastet bluffmelding. Av og til lykkes en bluff, men meget oftere viser det seg at «fals slår sin egen herre på hals» og den freidige bluffer kan bli tatt kraftig ved vingebenet eller — hva er mer forsmedelig — hjelpe motparten fram til den beste kontrakt. Karakteristisk for typen er melding av verdiløs farve eller grand på en praktisk talt stikklos hånd.

Annen type er beslektet med første, men vanskeligere å beherske for motparten fordi den ikke bygger på bare luft, men enten har en reserve-utvei om den blir fanget i doble-

nett eller fordelingen er gunstig nok til å forebygge en katastrofe. Karakteristisk for typen er en første melding som ventes å bli doblet, en følgende melding av samme sort og tilslutt den virkelige melding som kanskje også blir doblet — men til liten glede for dobleren.

Tredje type er langt den vanskeligere fordi den ikke er en direkte bluff, men resultat av en lydhør spillers slutninger om fordeling av farver og honnørstyrke. Virkningen øker når meldingen kommer i annen eller senere melderunde etter åpningen, i en situasjon som er vanskelig for motparten. Det er ikke lett å gi en alminnelig karakteristikk av typen, så jeg foretrekker å gi et eksempel: Vest har følgende kort: ♠ K D 4, ♥ E 6 4, ♦ E 7, ♣ E 10 9 6 4. Meldingene har gått således:

Nord	Øst	Syd	Vest
—	—	—	1 ♣
1 ♦	—	—	×
—	1 ♥	—	1 gr.
—	2 ♣	2 ♠!	?

De vil steile over Syd's melding og synes det får være måte på lazard, som hadde fortjent

en høvelig straff. Men De tar feil. En inngående analyse av meldingsforløpet gir den konklusjon at Nord nødvendig må ha sidestyrke i spar. Vest var nå i klemme, han valgte å doble, Nord passet Øst, sa 3 ♣, Syd og Vest pass, men Nord høynet til 3 ♠ og da denne kom rundt til Vest syntes han spøken var drevet for langt og doblet igjen, hvoretter alle passet og Vest spilte ut ♠ E. Blinde-mann la opp:

♠ E Kn 10 2, ♥ 5 2, ♦ K Kn 8 6 5, ♣ 5 3. Øst la ♥ 7, Syd ♥ 3, hvoretter Vest fortsatte med ♦ 7 i håp om at spilleren skulde ta finesse mot damen som makker kunde ha. Syd lot seg ikke bluffe, tok stikket med ♦ K, spilte 2 ganger hjerter så Nord fikk kastet en kløver, deretter spar finesse og tre trekk var sikret. Det ble et hårdt slag for motparten, for ved det annet bord kom Øst—Vest uten motstand til 4 ♥ og laget vant utgang ved begge bord.

Hvor finner vi nå feilen? Den ligger hos Øst i første melderunde. Øst hadde ♠ 9 5, ♥ Kn 10 9 8 7, ♦ D 3, ♣ K 8 7 2 og skulde ha meldt 1 ♥ over Nord's ruter. Selv om det kanskje ikke er «etter boka», er det taktisk berettiget og vilde sikkert bremset Syd's lyst til en situasjonsbetonet melding. Her er hele fordelingen:

♠ K D 4	♠ E Kn 10 2	♠ 9 5						
♥ E 6 4	♥ 5 2	♥ Kn 10 9 8 7						
♦ E x	♦ K Kn 8 x x	♦ D 3						
♣ E 10 9 6 4	♣ 5 3	♣ K 8 7 2						
<table style="border: 1px solid black; border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V</td><td style="padding: 2px 5px;">N</td><td style="padding: 2px 5px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td><td style="padding: 2px 5px;"></td><td style="padding: 2px 5px;"></td></tr> </table>			V	N	Ø	S		
V	N	Ø						
S								
♠ 8 7 6 3	♠ 8 7 6 3							
♥ K D 3	♥ K D 3							
♦ 10 9 4 2	♦ 10 9 4 2							
♣ D Kn	♣ D Kn							

Jeg viste i forrige artikkel et eksempel fra eliteturneringen med et godt forsvar mot bluff av første type. Fra en kretskamp i A-klassen i vinter har jeg et eksempel hvor type 1 og 2 er kombinert — til liten glede for blufferne:

Vest:

♠ E 9 x x x
♥ K x x
♦ x x x
♣ D x

Øst:

♠ K D 10 x
♥ E x
♦ E K x x
♣ E K x

Nord i tredje hånd åpnet 1 ♣, Øst doblet, Syd 1 ♠, Vest doblet, Nord 2 ♦ og den dobbelt-sidige bluff var totalt avslørt. For Roar Fjeld som satt Øst var det deretter ren teknikk å finne fram til 7 ♠ som var gående. Det annet bord nådde ikke storeslem. Eksemplet angir karakteristisk hvorledes erfarne spillere bryter ned bluffangrep som bygger på sand.

Et eksempel fra den internasjonale turnering i Oslo 1938 viser en elegant avsløring av bluffmelding etter kravdobling. Det forekom i kampen mellom Sverige og Norge. Kock åpnet 1 ru., Sommerfelt doblet, Werner meldte 1 ♠ på dobbelton. Han hadde god støtte til åpningsfarven, men var ellers stikklos og vilde derfor prøve å hindre den ventede sparmelding fra motparten. Rob. Larsen satt med ♠ E 10 x x, noe sidestyrke og doblet, Kock passet, Sommerfelt 2 ♠, Werner 2 gr. for å opprettholde bluffen, Larsen 4 ♠ som ble kontrakten. Sommerfeldt manglet en av honnørene som måtte fanges, men plasserte den riktig hos Kock og vant kontrakten. Denne bluffmåte var dengang lite brukt.

Det vil kreve for meget plass om jeg skulde illustrere tilstrekkelig de forskjellige bluffmåter og forsåret mot dem. Jeg vil derfor slutte med noen alminnelige retningslinjer. Jeg fortsetter som prinsipp at makkerne har grunn til å stole gjensidig på meldingene hver av dem gir. Uten slikt grunnlag er en som regel ute på viddene og det blir et åpent spørsmål om det er motparten eller egen makker som svindler.

På nevnte grunnlag er første betingelse å være oppmerksom på soneforholdet fordi svindel av spiller i faresonen neppe forekommer, ihvertfall ikke i første hånd. Posisjonen utenfor mot faresone er det foretrukne operasjonsfelt. *Dernest må en stole på makker.* Melder han etter motpartens åpning og en selv sitter

1/2 PRIS

NORSK BRIDGE MAGASIN

for 1944 kan skaffes fra og med nr. 2 så langt opplaget rekker.

med sterke kort, har det en til visshet grensende sannsynlighet for seg at åpningen var av type 1 eller 2. Svarhånden bør da vise sin styrke straks og så kraftig som mulig etter sitt meldesystem, eventuelt ved å gå direkte i utgang i makkers melding. Dette er nemlig ikke forhindring, som mange tror, men utpreget styrkevisning.

Gir mellomhånden melding etter din makkers åpning og treffer i den melding du selv vilde gi som *positiv melding*, skal svarhånden som regel doble. I flertall av tilfellene

vil dette være regningssvarende hvis ikke egen side kan spille slem i faresonen. Er det tilfelle er det innviseende at åpneren vil ta aksjon, likeså om den doblete kontrakt ikke passer til hans fordeling og spill i egen kontrakt må foretrekkes. Er motpartens overmelding gitt på ett-trinnet, må det overveies om grandmelding er fordelaktigere, d. v. s. at ens egen styrke i farvén ikke synes tilstrekkelig til å gjøre doblingen lukrativ.

Dobling og melding av grand er de viktigste våpen i kampen mot bluff.

En bridgeprat med Halle.

Spørsmålet om hva som er tillatt og ikke tillatt av meldekonsvensjoner er stadig like vanskelig og usikkerheten stadig like stor, ikke bare blant spillerne, men også blant turneringslederne. Det sprinende punkt er følgende passus i Forbundets lover for duplikatbridge (§ 5, punkt c):

hvis de avvikende konsvensjoner lett kan forklares, blir meddelt for snillets begynnelse og motspillerne erkjenner å ha forstått konsvensjonene.

Derav følger, hevdes det fra flere hold, at hvis motspillerne nekter å ha forstått en avvikende konsvensjon, skal den ikke kunne brukes.

Jeg vet at mange turneringsledere praktiserer lovbestemmelsen på denne måte, og at tusener av spillere gjør det samme.

Ikke desto mindre er denne tolkning gal, og det er dette vi i dag skal ha en liten prat om.

*

Grunnlaget for enhver lovtolkning er lovgiverens *motiver*: hva enten man bruker det juristene kaller den objektive eller den subjektive tolkningsmetode, kommer en ikke utenom motivene, lovgiverens hensikt med vedkommende bestemmelse. Det er bare den mest krampektige bokstavtolkning som kan neglisjere lovgiverens beveggrunner, men den kan vi se bort fra da den er uten hjemmel i noen tidsmessig rettstenkning.

Det avyriorende er derfor: hva er det som har vært Forbundets hensikt med denne bestemmelse? Hensikten må selvsagt ha vært å si at avvikende konsvensjoner kan bare slike benyttes «som lett kan forklares». Ellers blir jo hele denne setningen overflødig og meningsløs.

Men hvem skal, i vanskelige grensetilfelle, avgjøre om en konsvensjon er lett forklarlig eller ikke? Det skal *turneringslederen* gjøre, han og ingen annen.

Også dette er ganske selvsagt. For skal man, slik som det hittil har vært praksis de fleste steder, la motspillerne avgjøre om de erkjenner å ha forstått konsvensjonen eller ikke, kan de av ren vrienhet nekte å ha forstått noe som helst. Det er jo akkurat dette så mange no gjør.

*

Med andre ord: lett forklarlig er her et *objektivt* begrep, det avgjørende er ikke om et enkelt par finner at den eller den avvikende konsvensjon er lett forklarlig eller ikke, det avgjørende er om vedkommende konsvensjon i seg selv er såpass lett å forklare at den bør forstås av alminnelige, normalt utstyrte mennesker, som befatter seg med duplikatbridge.

Et eksempel:

Nord—Syd opplyser å bruke Vienna. Men, sier de, hvis motparten melder etter vår grandåpning, da betyr dobling hos grandåpnerens makker straffedobling. (Etter systemet angir dobling som kjent en positiv hånd, uten å garantere noe som helst i den doblete fargen.)

Dette er en «avvikende konsvensjon» i lovens forstand, men den er ytterst lett å forklare og ytterst lett å forstå. Hvis Øst—Vest i et slikt tilfelle nekter å ha forstått den og dermed mener å kunne nekte bruken av den, er det ikke annet å gjøre enn å tilkalle turneringslederen. Og en voksen turneringsleder burde ikke betenke seg et øyeblikk med å gi Øst—Vest følgende beskjed: «Det går ikke an ikke å forstå noe som er så lett forståelig som dette. Bridge er et intellektuelt spill, og dets utøvere har ikke lov til å være til de grader uandelige undermålere at de ikke begriper de enkleste ting. Og er de så dumme, har de intet i en bridge-turnering å gjøre. Mine herrer, dere får forstå dette, eller forlate turneringen.»

Det tror jeg skulde hjelpe adskillig på forståelsen.

*

Et annet eksempel:

Et Vienna-par opplyser at de bruker Hersehs variant: 1 kl.—1 ru. og 2 ruter hos åpneren for å tilkjenne en sterk hånd og kreve makker til å melde. Også denne variant er en «avvikende konsvensjon». (Om den er god eller dårlig, spiller ingen rolle i denne forbindelse.) Men den er iallfall så lett å forklare, at ingen turneringsspiller har lov til å være så dum at han ikke forstår den.

*

I parmesterskapet for Oslo har Rolf Bøe og jeg bestemt oss for å tolke loven på denne måte, og det gleder meg at N. M. Nielsen, som

er en av lovgiverne, har erklært seg enig i min tolkning. Folk som ikke forstår det enkleste, føyet han til, er bare vrirne. Og åpenbar vrir-enhet skal ikke tåles ved bridgebordet. Der har turneringslederen utmerket støtte i Forbundets etikettereregler, hvis første punkt lyder:

En spiller skal alltid utvise en høflig opptreden like overfor sin makker og motparten og skal unngå ved ord eller handlinger å gi dem grunn til ergrelse eller bringe dem i forlegenhet eller ødelegge gleden ved spillet for dem.

Til slutt et spill fra en vennskapsmatch mellom Astra og Forcingklubben (den sistnevnte vant).

♠	E x x
♥	x
♦	K D x x x x
♣	Kn x x
N	
V Ø	
S	
♠	K Kn x x
♥	D x x
♦	E Kn x
♣	K x x

Nord-Syd spilte 4 spar (eter hjertermeldinger hos motparten). Vest spilte ut spar 10, en liten kom fra Øst. Poenget?

Hadde dette spillet forekommet i en distanseturnering, vilde mange ha karakterisert det som «oppkonstruert». (Det er nemlig alle fine og poengrike spill.) Men det er et spill fra hverdagsbridge, og et meget instruktivt sådant.

Ingen av de fire storspillere ved bordet så poenget (og spilleren gikk bet), for en tilskuer, den unge og meget lovende — — — gjorde dem oppmerksom på det. Spilleren skal la spar 10 beholde stikket, det er det beste og fullt logiske spillet.

For anledningen hadde Vest 10 9 x x i spar, Øst D x. Kl. ess satt hos Øst.

R. Halle.

Oslomesterskapet for par.

På grunn av den senere tids lykkelige begivenheter er Oslomesterskapet for par innstillet inntil videre.

Vår bridgeturnering blev en suksess.

Stor tilfredshet både med arrangementet og spillene.

De 4 kontrollspill med kommentar.

I vår innbydelse til turneringen var vi så pretentiose å betegne den som en kvalitets-turnering. At vi hadde rett til å bruke dette stempel bevises av en rekke uttalelser vi allerede har fått fra en rekke av deltagerne. De er begeistret over de mange fine og instruktive spill og over arrangementet for øvrig. Bridgemagasinet første turnering av denne art ble altså en suksess.

Premielisten vil neppe foreligge før i september-nummeret (som bekjent kommer ikke magasinet ut i juli og august). Det er et meget stort materiale som skal gjennomgås og siktes for vi får fastsatt den endelige plassering, så vi rekker nok ikke å få med resultatene til juni-nummeret går i trykken. Imidlertid skal vi i neste nummer fortelle litt om og omkring turneringen. Denne gangen skal vi som lovet kommentere

de 4 kontrollspillene.

Disse spill (nr. 21, 22, 23 og 24) var, i motsetning til de øvrige 20 spill, ikke ledsaget av kommentar. De har til hensikt — som vi for øvrig også bemerket under omtalen av kontroll-

spillene fra Halles høstturnering (hefte nr. 1) — å forebygge at mindre kvalifiserte spillere når opp i premierekken ved uærlig notering av poeng. De opplysninger som skal noteres opp på dommerskjemaene i forbindelse med disse spill gir oss en meget god pekepinn når det gjelder å bedømme spillernes kvalifikasjoner.

Spill nr. 21.

♠	E K D 9 8 7
♥	Kn
♦	9 3 2
♣	E 9 4
♠	Kn 2
♥	S 6 5 3
♦	D 10 8
♣	K Kn 8 7
N	
V Ø	
S	
♠	6 5 4
♥	K D 10 9
♦	K 4
♣	D 10 6 5
♠	10 3
♥	E 7 4 2
♦	E Kn 7 6 5
♣	3 2

Nord gir. Nord-Syd i sonen.

Nord åpner med 1 spar, Syd 2 ruter, Nord 3 spar og Syd 4 spar. Utspill: hjerter konge.

Det er jo ikke vanskelig å få 10 stikk her: 6 trumfstikk, ett stjelestikk i kløver samt 2 røde ess. Men vi forlanger at Nord allerede fra begynnelsen av skal ta de nødvendige forsiktighetsregler mot en eventuell trumfsits 4-1 (knekten 4de). Han skal med andre ord sørge for å stjele 3 hjertene med spar 9, 8 og 7 for det tilfelle at trumfsitsen er ugunstig. Da kan han fremdeles få 10 stikk. Men *stjelingen må startes med en gang*: etter hjertet ess spilles straks en hjertes til som Nord trumfer. Derpå kløver ess og en kløver til. Motparten kommer inn og returnerer vel trumf. Nord stikker høyt, stjeler sin tapende kløver og derpå nok en hjertes. No er tidspunktet kommet til å se på trumfen. Er sitsen 3-2, som her, er alle problemer over. Men har motparten sparhold, kan no Nord rolig spille ruter til esset og stjele den siste hjertes og således få stikk for alle sin trumfer. Ved denne spillemåte har en alt å vinne og intet å tape. En god prøve på riktig *anlegg* av spillet.

Spill nr. 22.

♠ K 10 3		♠ Kn 8 7 5
♥ 6 5 3 2		♥ Kn 4
♦ 7 3 2		♦ 8 6 5
♣ 7 6 4		♣ E Kn 9 2
♠ E 4 2		
♥ 10 9		
♦ KD Kn 10		
9 4		
♣ 10 8		

N	
V	Ø
S	

♠ D 9 6	
♥ E K D 8 7	
♦ E	
♣ K D 5 3	

Øst gir. Øst—Vest i sonen.

Øst pass, Syd 1 hjertes, Vest 2 ruter, Nord og Øst pass, Syd 3 hjertes, Vest pass (for svak til å melde videre i faresonen), og Nord 4 hjertes. Etter Syds sterke oppfordring er det fristende for Nord å legge på til utgang, men det er heller ikke noe å si på at han passer. Imidlertid er kontrakten altså 4 hjertes, og ruter konge kommer ut. Syd får esset og slår 2 ganger hjertes. Og så?

Å vite hvordan man skal manøvrere sparfargen på dette tidspunkt er umulig. Det riktige spill er no å spille kløver konge og frivillig gi bort to kløverstikk. Planen er å godspille den 4de kløver, hvilket lykkes hvis sitsen er 3-3. På den godspilte kløver kan da bordet få kastet en spar, og spillet er hjertene uten videre problemer. Her holder vel Øst best tilbake, men tar neste kløver, og spiller 2 ganger kløver til, og den siste kløver må altså Nord trumfe. Kløverchansen gikk altså ikke, men det var iallfall et ærlig forsøk. Syd vet imidlertid no at Vest må ha spar ess. Han spiller seg derfor inn på trumf og trekker spar til kongen. Vest firer naturligvis. Nord tar da kongen og kniper så knekten hos Øst. 10 stikk.

Ikke så vanskelig prøve, men også her får vi se om meldereren har sin spilleplan i orden.

Spill nr. 23.

♠ D 2		♠ E Kn 9 8 6 3
♥ E K Kn 6 4 2		♥ 7
♦ 9 7 2		♦ D 5 3
♣ 8 3		♣ Kn 7 4

N	
V	Ø
S	

♠ K 10 5		♠ 7 4
♥ D 5		♥ 10 9 8 3
♦ E Kn 8		♦ K 10 6 4
♣ K D 10 6 2		♣ E 9 5

Syd gir. Alle i sonen.

Syd pass, Vest 1 kløver, Nord 1 hjertes, Øst 1 spar, Syd pass (for svak til frivillig melding i faresonen), Vest 2 spar og Øst 4 spar. Utspill: hjertes 10.

Nord tar kongen og fortsetter med esset, som Øst trumfer. Vi får her et safety play, som riktignok kan koste et overstikk hvis sitsen er gunstig, men på den annen side kan kontrakten da ikke tapes. Øst skal slå spar ess og siden knipe med tieren! Hvorfor? Jo — for hvis han i annet spar-spill tar kongen, og det viser seg at Syd opprinnelig har damen tredje, kan han gå bet, hvis Syd også har kløver ess og ruter konge sitter hos Nord. Straks Syd kommer inn vil han nemlig da skifte til ruter, og Øst kan ikke unngå å tape ett stikk i hver av de 4 farger.

Men hvis han, som han skal, kniper med tieren, er kontrakten bomsikker. Har syd damen, vil jo tieren holde. Og har Nord damen, ofrer han så gjerne dette stikket, for no må Nord enten spille ruter til saksen eller kløver. I begge tilfelle kan Øst ikke tape mer enn ett stikk, nemlig kløver ess.

Som kortene sitter er 5 trekk plankekjøring, men det gode og sikre spill gir som resultat bare 4 trekk. Vi håper det ikke er altfor mange som har gapt for høyt!

Spill nr. 24.

♠ KD 9 8		♠ E
♥ 10 9 8 7 6		♥ E 4 2
♦ Kn 2		♦ K 6 5 4
♣ D 10		♣ E K 8 5 3

N	
V	Ø
S	

♠ Kn 10 7 5 4 2		♠ 6 3
♥ Kn		♥ KD 5 3
♦ ED 3		♦ 10 9 8 7
♣ 7 4 2		♣ Kn 9 6

Vest gir. Ingen i sonen.

Vest pass, Nord pass, Øst 1 kløver, Syd pass, Vest 2 spar (ikke krav, da han har passet først), Øst 2 grand, Vest 3 spar og Øst 4 spar. Utspill hjertes 10.

Bordet får esset, og Vest tar den berømte oversikt. Med trumfsits 3-3 er kontrakten uta-

pelig, likeledes med fordeling 4-2, hvis honnørene sitter fordelt. Oppgaven blir altså her å manøvrere trumfen korrekt med henblikk på en mulig kombinasjon som sist nevnt. Spar ess innkasseres og derpå spilles ruter til esset. Og så kommer poenget: no skal Vest spille liten spar, for eventuelt å trekke en honnor fra motparten, hvis den opprinnelig sitter annen. Siden kan så den annen honnor trekkes ut ved hjelp av knekten. Dette er det teknisk riktige spillet i en slik kombinasjon. I alle tilfelle må jo Vest miste to trumfstikk, og han har derfor

intet å tape på å spille liten trumf. Er han ufor-siktig nok til å spille høy trumf i annet trumf-spill, mister han 3 stikk i fargen med den antydde fordeling.

At sisen her er så ubehagelig som vel mulig, og ikke gir Vest noen chance til å få mer enn 9 stikk, er bare en felle. Mot en slik fordeling kjemper en forgjeves. Men det forhindrer ikke at en skal følge den teknisk beste spilleplan. Når det gjøres og en allikevel går bet, ja så har en intet å bebreide seg.

Ny bridgelitteratur.

Jon Norderhaug: Kort og grei oversikt over spørremeldinger. Soelberg Forlag.

Det er allerede mange år siden at Culbertson lanserte sine spørremeldinger som et ledd i den høyere slemteknikk. Meget er det i mellomtiden skrevet om dem, og mange er det som med begeistring har innlemmet dem i sitt melderrepertoire. Men ikke mange nok! Tusenvis av spillere synes fremdeles det kan være tilstrekkelig med Blackwood for å få greie på antall ess og eventuelt antall konger hos makker. Og det er sikkert nok at Blackwood i mange tilfelle fører til målet. Men like så sikkert er det at i minst like mange tilfelle kan en ikke med *noenlunde sikkerhet* få konstatert slemmelighetene uten ved hjelp av spørremeldinger. Det er ingen sak å melde en slem på chance eller intuisjon eller hva en vil kalle det, hvis en kjemper under mottoet: Går det så går det! Men den moderne meldeteknikk krever finere virkemidler. Slumpementaliteten kan nok av og til gi en en lettjønt triumf, men i det lange løp er det det teknisk underbyggede meldingsforløp (parret med sunn fornuft!) som bringer de gode resultater.

*

Bridgeteoretikeren og bridgeentusiastene Jon Norderhaug, som også har redigert flere lokalaviseres bridgespalter, har hatt den gode idé i et lite hefte på 20 sider å gi en samlet oversikt over alt som hører inn under spørremeldinger. Vi får her først og fremst høre om de «enkle spørremeldinger», som forekommer hyppigst. Så lette som de er å lære bør de beherskes av enhver turneringsspiller. De «utvidede» spørremeldinger er litt mere kompliserte, og har for så vidt mindre aktualitet enn de «enkle», da en sjelden får bruk for dem i den praktiske bridge. Men sett fra et meldeteknisk synspunkt har en megen glede av å studere dem.

*

Av de mange gode eksempler som boken er spekket med, tillater vi oss å gjengi dette:

♠ E K D K n x x	N	♠ x x x
♥ x	V Ø	♥ E x x x
♦ E	S	♦ 10 x x
♣ E D K n 10 x		♣ K x x

Vest gir.

Vest:	Øst:
2 ♠	3 ♠
4 ♣?	4 ♥
5 ♣?	5 ♠
7 gr!	pass

Etter at spar er fastsatt som trumf, spør Vest med 4 kløver. Øst's svar viser at han har hjertier ess og annen kontroll i kløver (kan enten være en singleton eller kongen besatt i kløver). For å få nærmere rede på arten av kløverkontrollen, spør han på ny med 5 kløver. Øst må nå svare negativt, 5 spar, som viser at han ikke har 3. kontroll. No kan Vest slutte seg til at Øst må ha kløver konge, for med en singleton hadde han også behersket 3. kontroll og skulde da ha svart positivt. Etter dette svar ser Vest 13 stikk og melder trygt 7 grand. (Er sikrere enn 7 spar, for å hindre eventuell stje-ling i kløver. For anledningen var Syd renons i kløver.)

*

Stoffet er greit ordnet i det lille heftet, oversikten god og definisjonene klare. Skulde vi komme med en innvending, måtte det være at forfatteren kunde ha beriket oss med enda flere meldeeksempler.

Heftet har et ualminnelig tiltalende utstyr i hendig format (lett å stikke i lommen). Hermed være Norderhaugs spesialpublikasjon om spørremeldingene anbefalt på det beste.

Erling Wagle.

Rolf Bøe: Turneringsledelse og duplikatarrangement. Med forord av R. Halle «Om taktikk og strategi i duplikatbridge». Utgitt av redaktør R. Halles Bridgeakademi.

Rolf Bøe's hefte tilfredsstillende et lenge følt savn hos våre klubber, særlig hos de nye og mindre rutinerte. På en klar og oversiktlig måte redegjør han for de mest benyttede former for bridgeturneringer. Med den begrensede plass Bøe har hatt til disposisjon er det klart at han ikke kan få med alt om turneringer — det vilde kreve en bok på flere hundre sider —, men det er allikevel imponerende hva han rekker å omtale.

Heftet inneholder også et avsnitt om de alminneligste feil som begås i turneringer og de straffebestemmelser som gjelder for disse.

Redaktør Halles forord om duplikatspillets strategi og taktikk bør leses av enhver turneringsspiller.

T. Zahariasen.

Sadar Sahib's «Bridgenoveller»

er utkommet under krigen på Jacob Dybwads forlag. På grunn av forholdene var det ikke anledning til å anmelde boken offentlig, men selvfølgelig er 1ste opplag forlenget utsolgt. Vi hører nå at annet opplag er under trykning, så boken blir snart å få kjøpt i handelen. Bridgefolket har noe å glede seg til! Nærmere anmeldelse i neste nummer.

Boken er forlenget oversatt til svensk og dansk og har oppnådd en enestående suksess i våre naboland.

E. W.

Ingenior Tormod Gjestland jr.:

Progressiv trumfskvis.

Den som forsøker å trenge inn i skvisens teori vil fort merke at dette ikke er noen lett materie å arbeide med. Skvisens mysterium er nok langt fra løst. Fra tid til annen dukker det opp nye former for skvis som ikke tidligere er behandlet i litteraturen. Halles dobbelte trumfskvis i marsnummeret av Norsk Bridge-Magasin er således et ypperlig eksempel på det.

I en turnering på Herøya i vinter forekom følgende spill hvor en kan snakke om progressiv trumfskvis:

♠ Kn 10 9 4											
♥ Kn 4											
♦ D Kn 7											
♣ E D Kn 4											
♠ E K 8 7		♠ 6 5 2									
♥ E 3		♥ K D 9 7 5 2									
♦ K 10 6		♦ E 9 2									
♣ K 6 5 3		♣ 7									
	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ D 3										
	♥ 10 8 6										
	♦ 8 5 4 3										
	♣ 10 9 8 2										

Øst spiller 4 hjerter og Syd spiller ut kløver 10, fulgt av nieren, idet Øst legger liten hos Vest i første stikk. 4 trekk er jo opplagt, men det interessante er at Øst kan klare hele 6 trekk ved progressiv trumfskvis. Øst trumfer den andre kløveren og spiller alle sine trumfer på en nær. Situasjonen er da:

♠ Kn 10 9										
♥ Ingen										
♦ D Kn 7										
♣ E D										
♠ E K 8										
♥ Ingen										
♦ K 10 6										
♣ K 6										
	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									
	♠ 6 5 2									
	♥ 7 5									
	♦ E 9 2									
	♣ Ingen									
	♠ D 3									
	♥ Ingen									
	♦ 8 5 4									
	♣ 9 8 2									

Øst spiller no hjerter 7 og kaster spar 8 hos Vest. Dermed er Nord skviset for første gang. Vi får 3 alternativer:

1. Hvis Nord kaster spar, spilles ess, konge i spar, liten kløver til trumf og deretter spar 6 som står. Vest kaster ruter og Nord er automatisk skviset i kløver og ruter.
2. Hvis Nord kaster ruter, spilles 3 ganger ruter og Vest blir inne. Vi får da en vanlig trumfskvisposisjon. Nord skvises i spar og kløver og Øst får resten.
3. Hvis Nord kaster kløver, spilles ess, konge i spar og liten kløver til trumf. Kløver konge blir god. Vest spilles inn på ruter konge og trekker dermed kløver konge. Dermed er Nord skviset i spar og ruter. Øst kaster motsatt farge og får resten.

E K S P E R T K L U B B E N

Som nevnt forrige gang blir resultatet av både mars- og aprilkonkurransen publisert i neste nummer.

Løsninger sendes redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsonsgt. 34 B, Oslo, innen 15. juni 1945.

Oppgave nr. 9.

♠ Kn 6 3
♥ 9 4
♦ 7 4 2
♣ D Kn 5 4 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ D 7 5
♥ E K Kn 10 6 3
♦ K D
♣ E 8

Meldingene falt:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♦	pass	pass	2 ♥
2 ♠	pass	pass	4 ♥
pass	pass	pass	

Syds 4 hjerter var jo noe dristig, men den som intet våger osv.

Vest begynte med spar konge, men da Øst la toeren, skiftet han til ruter ess og ruter knekt, og Syd kom inn. Gjør rede for Syds beste spilleplan.

Oppgave nr. 10.

♠ K 8 7 6
♥ E 10 3
♦ 9 5 4
♣ D 8 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ E D 3
♥ D 7 6 4 2
♦ K D
♣ E K 4

Syd spiller 4 hjerter. Vest åpner med ruter 2. Øst tar esset og returnerer fargen, og Syd får stikket. Hvordan bør Syd nå spille videre? Begrunnelse?

*

For riktig løsning av disse to oppgaver setter vi opp 2 premier: 1. premie: 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, og 2. premie: Kr. 10,— i kontanter.

Løsning til oppgave nr. 5.

♠ K 6 3 2
♥ 8 6 3 2
♦ K 6 4
♣ 5 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ E Kn 10 9 8
♥ D 7
♦ E 9 8 5
♣ E 9

Syd gir. Ingen i sonen.

Meldingene falt:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	2 ♥	pass	pass
2 ♠	3 ♣	3 ♠	pass
pass	pass		

Vest begynte med hjerter konge og fortsatte med esset og knekten. Tredje gang var Øst renons og kastet en kløver. Hvordan vil De som Syd planlegge det videre spill?

Vi vet at Vest har 5 hjerter, og etter meldingene har han sannsynligvis også 5 kløver. Tilbake står da 3 ukjente kort i spar og ruter. Men hvordan er disse fordelt? Har han 2 ruter og 1 spar, eller omvendt? (At han er renons i en farge er lite tenkelig slik som fordelingen ellers er.) I førstnevnte tilfelle må damen knipes gjennom Øst, i sistnevnte tilfelle må trumfen toppes. Vi har et godt middel til å få konstatert sitsen:

Den tredje hjerter stikkes med trumf, og så slås ruter ess. Derpå ruter mot kongen. Følger nå Vest ruter, tas kongen. Derpå spilles spar konge og en spar til knekten. Saksen må lykkes, da Vest opprinnelig bare kan ha en spar. Hvis Vest i annet ruterspill er renons og bruker trumf, er ingen skade skjedd, for et ruterstikk må i alle tilfelle tapes. Siden toppes trumfen, da denne nå etter forannevnte analyse må sitte fordelt. Bruker ikke Vest trumf, tas ruter konge, og trumfen toppes fremdeles. Ikke så vanskelig. Fordelingen var:

♠ 7
♥ Ess K Kn 10 5
♦ D 3
♣ K D 10 4 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ D 5 4
♥ 9 4
♦ Kn 10 7 2
♣ Kn 8 7 6

Losning til oppgave nr. 7.

- ♠ Ess K 10 9 8
- ♥ Kn
- ♦ Ess K 5 3
- ♣ 5 4 3

- ♠ 2
- ♥ Ess K D 9 8 7
- ♦ 2
- ♣ Ess K D 9 7

Et fantastisk spill som nylig forekom på et sted på Vestlandet. Nord-Syd havnet, som rimelig er, i en kontrakt på 7 grand med Nord som spiller. Øst spilte ut ruter dame og Vest fulgte med sekseren. Angi i korte trekk Nord's beste spilleplan.

Så fine som kortene her er, og så opplagt som det hele ser ut, må det allikevel gåes uhyre forsiktig til verks, for det tilfelle at sitsen skulde vise seg å være ubehagelig. Fordelingen er jo svært ujevn, og det er da rimelig å regne med at også motpartens fordeling er ekstraordinær. Med 4-2 fordeling i hjerter eller 3-2 fordeling i kløver er spillet som fot i hose. Men i motsatt fall? Ja — da gjelder det i tide å treffe sine forholdsregler.

Første poeng er at Nord ikke må spille fra seg hjerter knekt — det er nemlig er viktig innkomstkort som kan få sin betydning. Først skal han se på sitsen i kløver. Følges det av alle begge ganger, spiller han seg inn på hjerter knekt, fortsetter så med kløver og resten står. Men kløverne går nok ikke, idet Øst er renons allerede andre gangen. Nå spilles hjerter til knekten. Situasjonen er fremdeles lys, for hjerterfargen gir jo gode muligheter. Men hvis også den sitter skjævt? Ja — da er siste utvei skvisen; at den som holder hjerter, også holder kløver og spar. Vedkommende kan da ikke ha mer enn en ruter. Følgelig må Nord på dette tidspunkt — ut fra nevnte mulighet — *trekke sin annen ruterhonor!* Det koster intet, som en forsiktighetsregel. Bordet kaster en kløver. Og nå viser det seg at Vest virkelig er skviset, idet fordelingen var:

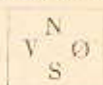
- ♠ D Kn 4
 - ♥ 10 6 5 4 3
 - ♦ 6
 - ♣ Kn 10 8 2
	N	
V		Ø
	S	
- ♠ 7 6 5 4
 - ♥ 2
 - ♦ D Kn 10 9 8 7 4
 - ♣ 6

Vest kaster vel best en kløver, men når bordet spiller den 4de kløver er han igjen skviset. Fantastisk!

Hvis Nord, etter å ha tatt første ruterstikk med kongen øyeblikkelig fortsetter med esset, må Vest, som det sees, allerede forkaste seg. Skvis i annet stikk! Men ikke desto mindre er dette feil spill, fordi bordet da må kaste en kløver eller hjerter, kanskje nettopp det kortet som gir det trettende stikket i andre kombinasjoner. En ualminnelig morsom oppgave.

Losning til oppgave nr. 8.

- ♠ 5 4 3
- ♥ Ess K 9
- ♦ K 5
- ♣ Ess 8 7 5 4

- ♠ 7 6
- ♥ Kn 7 6
- ♦ Ess D Kn 10 9 8 2
- ♣ 2

Vest åpner med 1 spar, og Syd havner i 5 ruter. Vest spiller 3 ganger spar, og Syd stjeler 3dje gang. Hvilke chanser har han til å greie seg, og hvordan skal han spille?

Det er 3 chanser: a) å få godspilt den 5te kløver til avkast av en hjerter (62 % chance), b) å fremtvinge en skvis mot Vest i kløver og hjerter, hvis Vest både har kløverhold og hjerter dame, c) Trumfskvis mot Øst, hvis denne holder både kløverne og hjerter dame.

Først spilles kløver ess og en kløver stjeles. Så inn på ruter konge og en ny kløver stjeles. Har alle hittil fulgt kløver, kan nå den 5te kløver med leighet godspilles og slaget er vunnet.

Viser det seg at Vest holder kløverne, kan spillet vinnes under forutsetning b). Syd spiller da resten av trumfene, og når han trekker den siste, har bordet igjen en kløver og Ess K 9 i hjerter. Vest må nå forkaste seg.

Har Øst kløverholdet kan kontrakten klæres under forutsetning c). Vi får da følgende sluttposisjon:

- ♠ Ingen.
- ♥ Ess K 9
- ♦ Ingen.
- ♣ 8 7

Likegyldig:

- ♠ Ingen.
- ♥ D x x
- ♦ Ingen.
- ♣ 10 9

- ♠ Ingen.
- ♥ Kn x x
- ♦ Ess D
- ♣ Ingen

Ruter ess spilles, og bordet kaster hjerter. Legger Øst kløver, spilles Nord inn på hjerter ess, en kløver stjeles, og resten står. Legger Øst hjerter, toppes hjerterne, og Syd får for knekten. (Denne spillemåte gir jo også den mulighet, at hjerter dame kan falle hos Vest, hvis han har den opprinnelig annen.)

Alle de her nevnte 3 spillemåter må angis for at oppgaven skal anees som riktig løst.

Ordinært kretsting

for Oslo Bridgekrets holdes tirsdag den 19. juni 1945 kl. 19 i Oslo Håndverks- og Industriforenings festlokaler, Rosenkrantzgt. 7.

Løsning til problem nr. 27.

♠ 10 9 7	♠ D 8 6	♠ K
♥ K D 3	♥ 9 7 5 4	♥ 10 8 6 2
♦ Ess K	♦ D Kn 10 6	♦ 9 8 2
♣ D 7 6 2	♣ Ess	♣ 10 8 5 4

♠ Kn 5	♠ K
♥ Ess Kn	♥ 10 8 6 2
♦ 7 5 4 3	♦ 9 8 2
♣ K Kn 9 3	♣ 10 8 5 4

N	O
V	S

Spar er trumf. Syd ut. Nord—Syd skal ta 7 stikk mot ethvert forsvar.

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1. ♥ Kn!	♥ D	♥ 4	♥ 2
2. ♦ 3	♦ Ess	♦ D	♦ 2
3. ♦ 4	♦ K	♦ Kn	♦ 8
4. ♠ 5	♠ 7	♠ 6	♠ K
5. ♦ 5	♠ 10	♦ 10	♦ 9
6. ♠ Kn	♠ 9	♠ 8	♥ 6
7. ♣ 3	♣ 2	♣ Ess	♣ 4
8. ♦ 7		♦ 6	?

Hvis Øst nå kaster kløver, fortsetter Syd med kløver konge og kløver knekt. Vest må dekke med damen, Nord tar trumf og kløver 9 står. Hvis Øst kaster hjerter, må Vest kaste kløver for å holde hjerter. Etter kløver konge fortsetter da Syd med kløver 9, damen faller, Nord trumfer og resten står.

Problemet løses ikke med annet utspill enn hjerter knekt. Et ualmennlig flott problem.

Kretsmestre 1945.

Norsk Brigdeforbund har sendt oss følgende orientering angående kretsmesterskapet for 1945 i de forskjellige kretser:

Oslo og Omegn: A. B. C. ved O. Jormann — T. Kaudizon — B. Bockmann-Anderssen — A. Ramn Johansen — K. Fr. Dawes — Odd Syse.

Østfold: Ikke arrangert.

Follo: Kolbotn Bridgeklubb ved Erling Haave — Leif Brastad — Lorang Ahlsen — Frank Olsen.

Nedre Romerike: Lillestrøm Bridgeklubb, navn på spillerne ikke oppgitt.

Øvre Romerike: Eidsvoll Bridgeklubb ved Gunnar Aalborg — Arve Melby — Erling Melby — Kr. Tonsaker.

Hedmark og Opland: Ikke arrangert.

Buskerud: Ikke ferdigspilt enno på grunn av reisevanskelighetene.

Vestfold: Ikke fått svar enno på vår forespørsel.

Telemark: Skiens Bridgeklubb ved Harald Hansen — Sverre Gisholt — Alf Wesseltoft — Ivar Johnson — Ragnvald Rønningen — Olav Westlund.

Aust-Agder: Ikke arrangert.

Vest-Agder: Ikke arrangert.

Rogaland: Stavanger Bridgeklubb ved J. Wallace — H. Haaland — F. Thorsen — J. Roth — Chr. Mathiesen — J. Bie — H. Bie.

Bergen og Omegn: Finalekampen mellom avdelingsvinnerne gjenstår inntil reise blir mulig. Avdelingsvinnerne er: Knektene, Bergen, og Tyssedal Bridgeklubb.

Møre: Enno ikke fått svar på vår forespørsel.

Trøndelag: Forcingklubben, Trondheim, ved Andreas Grande — Olav Voll — Johan Skarholt — Einar Sæther — Dagfinn Lindberg.

Problem nr. 28.

Av Dr. Th. F. Egidius.

♠ Kn 9 8 5	♠ D 10 7 3 2
♥ 6	♥ 9 8 7 3 2
♦ 8 7 4 2	♦ 9
♣ 10 6 4 3	♣ K D

N	O
V	S

♠ 6 4	♠ Ess K
♥ D Kn 10 5	♥ Ess K 4
♦ K 5 3	♦ Ess D Kn 10 6
♣ Kn 9 7 5	♣ Ess 8 2

Syd spiller 5 ruter. Vest spiller ut hjerter dame. Nord—Syd skal ta 11 stikk mot ethvert forsvar. Løsning i neste nummer.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Oslo.

Redaktør:

Erling Wagle, Erl. Skjalgssøns gt. 34 b, Oslo.

Trykt hos Johansen & Nielsen — Oslo.